

ԲԱԺԱ ՇԵՎԳՐՈՒԹԻՒՆ
 Պաշարիչի համար
 Տարեկան 12 ձր.
 Վեցս հայ 6
 Մշակույթի անի համար Տարեկան 15
 Վեցս հայ 8
 Կենտրոնի համար Տարեկան 3 ձր.
 Վեցս հայ 1.50
 ԱՆՆՈՒՄԻ ՎՃՐՔԵՒՆ
 Պաշարիչի համար 40
 և իսկ վերջին երեսի
 մար 20 անիսի և երեքին
 անիսի անգամներու համար
 20 ձր. գեղյ կրչայ

ՇԱՐՇՈՒՄ

Պատկերի և գրաւ որեւէ
 Խմբագրութեան համար
 —
 Редакция на вѣстникъ
 «Шаржумъ»
 Варна
 Redaction du journal
 «Charjoum»
 Varna (Bulgarie)
 —
 Պատկերի և գրաւ որեւէ
 Խմբագրութեան համար
 (20 ՍԱՆԹԻՄ)
 Պաշարիչի համար անիսի
 ≈ 15 ՍԱՆԹԻՄ ≈

ԼՐՈՒԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ
 ԿՐԻՍՏՈՍՏՈՒՄԻ ԶՈՐԵՔՆԱԳՐԻ ԵՒ ԵԱՐԱԺ ՕՐԵՐԸ

ՇԱՐՇՈՒՄԻ ԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԴ ԳՐՈՒՈՂԸ ԲԱԺՆԵԳԻՆԸ ՊԵՏԻ ԵՒ ԱՆՆՈՒՄ ՎՃՐՔԵՒՆ

ՊԱՂՃԵԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԸ

Արշապի ուղում ես խոստովել
 Սեւագլուխ — սեւ սրտերի մասին
 խօսել կամ գրել, բայց և այն-
 պէս անկարելի է լինում։ Միշտ
 այդ արարածների ստուգար ան-
 պէտք ու ֆրաստիկոս մտքը շարու-
 նակ աչքիդ տու՛մ է ցըցում։

Խօսքիս նիւթը Պաղճեան վար-
 դապետն է, այցելու հովիւ է
 ինչ է, չը գրեմք քար ու ինչ
 քայցախ։

Տարիներով այդ անպէտք, շատ
 անգամ ֆրաստիկոս սեւագլու-
 խիստ թափառում է Բուլղարիս-
 յում, իբր թէ հայ գաղութի բա-
 րոյտէան ու հոգեւոր պէտքերին
 դոհացում աստու պաշտօնով։ Սա-
 կայն տարիներ ընթացում այդ
 ուղիմէն վա գապետը բացի ու-
 սեւոյց, քննոյց և ինս թիգիներ
 սարքելոյց ու բիշ ոչինչ չի արել։

Հաղար անգամ այդ վարդա-
 պետի դէմ բողոքներ են զրկվել
 Օրման պատրիարքին, սակայն

շարունակ անուշադիր են մնացել
 այդ բողոքները։

Վարդապետը ինքն էլ խելք և
 արժանապատու թիւն չունի որ
 հակառակ և զգայ թէ ինքը աւե-
 լորդ և անպէտք է բուլղարահայ
 գաղութի համար։

Պատրիարքը չէ մտածում մեր
 հայ գաղութի մասին, այդ սովոր-
 ակա՛ն բան է, վարդապետը չէ
 զգում որ ինքը աւելորդ է և չի
 հեռանում, այդ էլ շատ սովորա-
 կան է մեր ձրիակեր սեւագլուխ-
 ների համար, բայց ինքը ժողո-
 վուրդը ինչո՞ւ չի ուղում աղատ-
 վել այդ ձրիակերից։

Կատովելը շատ զիւրիւն է, բա-
 ւական է միտյն ամեն քաղաքից
 դչել, բնակարան և հաց չը սալ
 այդ վարդապետին և նա ինքը
 կր թողնի ու կր հեռանայ։

Վերջապէս ժամանակ է որ մեր
 ժողովուրդը հակառակ թէ ինքը
 ոչ միայն պարտաւոր չէ կերակ-
 րել սեւագլուխ անպէտք հացկա-
 տակներին, այլ ընդհակառակը
 պարտական է ամեն միջոց ձեռք
 առնել իր միջոց դուրս վանելու

այն հոգեւորականին, որը միայն
 իր փորի վրայ է մտածում։

Աւ Պաղճեան վարդապետը այդ
 տեսակ սեւագլուխների կատար-
 եալ տիպարն է, գոնէ ներկա-
 յումս։

Եթէ ձերայել է, ինչ գնա Պո-
 լիս, այնտեղ ձրի հաց աւելի
 զիւրիւն է ճարել։

Բուլղարահայի համար գործօն
 հովիւ է հարկատու, իսկ եթէ
 այդ պիտին չըկայ, անպէտքներ
 պէտքը բոլորովին չունի։

ՎԱՐՂՈ

ՇՈՒՄԼԱԻ ՏՆՕՐԷՆ ԴՍՍՏՈՒՄԻՆ

Պարոն, 79 թիւ Իրաւունքի մէջ
 կը հռչակէիք ի յուր աշխարհի
 ձեր ունեցած և չունեցած բոլոր
 բարեմասնութիւնները անձնուէր
 ուսուցիչ հմուտ մանկավարժ լուրջ
 գրող... Բնւորդ ձանձրութիւն
 յանձն առեր էք ինքնուրույն ճրչ-
 մարտութիւն մը պայցուցանելու

համար անօգուտ ճիգեր ընելով
 կը ցաւինք սպասյն, որ ձեր այդ
 բարձր կարողութիւններով հան-
 գերձ սմենապարզ գրուած յը
 իմաստը չէք կրցեր ըմբռնել։

Պաշտօնի կոչուած ատեննիդ
 ձեր պաշտօնակիցներուն աարե-
 թոշակովը չէք հետաքրքրուած
 եղեր, ո՞վ ըրա որ հետաքրքր-
 ուիք, ուսուցիչներու՝ ըստ ար-
 մանայն վարձատրուած չըլլալը
 պատմական իրողութիւն մըն է
 եղեր, լաւ, ո՞վ հակառակը պըն-
 գեց։

Մեր ըսածը պարզ էր, Հոգա-
 բարձութեան կը հարցնէինք թէ՛
 ինչ պատճառաւ իր զպիր վար-
 ժապետին 1000 ֆր. կը վճարէր,
 երբ իր ծնօրէն-դասատուին 850
 ֆր. կը վճարէր ունեցած այդ տրա-
 մադրելի գումարը ինչո՞ւ պէտք
 եղած տեղը չէր գործածուեր։

Իսկ որ ձեզ չուղուած հար-
 ցումի մը պատասխանելու անհամ-
 բերութիւնը, չըսեցու համար ան-
 քաղաքավարութիւնը, ունեցեր
 էք, գէթ հարցուածին շիտկէ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Սօֆիա 10 յեկա.

Երբ Սօֆիայի հայ գաղթականու-
 թիւնը Հեպիպոզովայէն հոս պուլիա-
 րական թերթի մը ուղարկուած հե-
 տադրէ մը տեղակացու էտրինէի մէջ
 տակապան բարբարոսութեան զոհ
 եղածներուն անուները որոնց շար-
 քին մէջ կը գտնուէր նաև Պետոն,
 այն սիրելի Պետոն որ տարիներով
 Սօֆիա անցուցած իր մտքբասիրա
 յեղափոխականի անբասիր կեանքովը
 ամբողջ Սօֆիայի հայերու համակ-
 րանքն ու սերը իրեն գրաւել գիտ-
 ցած էր, խորապէս յուզուեցաւ։
 Հայերու ընդհանուր ցաւը ակնյայտ-
 նի էր և անկից ի վեր գրեթէ հայ
 չըջանականներու խօսակցութեան նիւ-
 թը Պէտոն էր, անոր յիշատակները,
 անոր խօսքերը էին որ կ'արժարձուէ-
 ին և ինչու ալ այդպէս չըլլար, Սօ-
 ֆիայի էջ ձգած ճշմարիտ և
 անկեղծ յեղափոխականի անունը տ-
 րաատարել անկարելի էր, ան իր
 խօսքերու ակն էր, իր դաւանած

սկզբունքներուն գործադրողը, ա-
 նիկայ իր խօսածը և գրածը իր կեան-
 քին գինովը ի գործ դրաւ, կռիւ
 քարոզից և կուրջ զայսին վրայ
 տասնեակներով սաճիկներու զիտ-
 ներ գետին փոխց, յեղափոխութիւն
 քարոզից և կախաղանի չուտնը ճիտ
 անցնելէ վայրկեան մը առաջ ինք
 ճառով մը իր չորժըր խոնուած առ-
 բոխին հասկցուց թէ ստրկացած ժո-
 ղովուրդներու ազատման միակ
 միջոցը յեղափոխութիւնն է և կախա-
 ղանը ազատութիւն տենչացող հայ
 և պուլիար ժողովուրդին ճշմարիտ
 զաւակները չը կրնար խրոչնդելը
 ալ այդ ժողովուրդներուն ազատու-
 թեան ճանապարհը կը հարթէ։ Ի՞նչ
 քաջութիւն և սկզբունքի ինչ յա-
 րատելութիւն։

Ինչպէս չը յուսալ փայլուն սպա-
 դայ ազգի մը համար որ ասանկ գա-
 տակներ ծնելու կարողութիւնը ունի,
 Պէտոն և իր ընկերները Հայաստա-
 նէն չատ հեռու ծնած և իրենց ապ-
 րուտար հանգիստ և պատուար
 կերպով հողալու փճակին մէջ գտնու-
 լիովն ձանդերձ, հեռու, իրենցով
 շատ հեռու առօրեայներու, ամեն-
 ուղիներու հողովն էր որ իրենց զգա-

յուն սիրտերը կը մաշեցնէին։ Սրտի
 և հոգւոյ ինչ մաքրութիւն և ինչ
 օրինակ մեր անձնապաշտներուն, Մեր
 հայրենիքը աւերակ դարձնող գաղան-
 ներէն վրէժ լուծելու կրակն էր որ
 իրենց ներսերը բորբոքած էր և
 այդ կրակը ոչ կրկան մարտի և ոչ
 կրկան կասկեցնել, միեւնոյն անն-
 չանքներով վարակուած ազնուասիրտ
 և կրակոտ երիտասարդ պուլիարնե-
 րու հետ ճամբայ ետն գէլի կուտի
 դաշտը և արդիւնքը յայտնի է, 10
 մարտնչողներէն 6րդ կուտ ազատին
 վրայ կը զոհուին և չորսը վիրաւոր-
 ուած էտրինի բանտը կառաջնորդուին
 և 5 ամիսի չափ ծանր շղթաներով
 ստակալի տանջանքներու ենթարկուե-
 լէ վերջ կախաղան կը բարձրացուին
 Ազատութեան այդ քաջ գինուորնե-
 րուն մարտիրոսութեանը ասիլի, հոս
 թէ պուլիարները և թէ հայերը Սա-
 կեդոնական կեղծանական յեղափո-
 խական կոմիտի առաջնորդութեամբ
 ցաւակցութեան և բողոքի խիստ
 գոյց մը կազմակերպեցին։ Ուրբաթ
 օրու ընդ քաղաքիս ամեն կողմը սեւ
 չըջանականով մեծ կոչեր փակցուեցան
 որով ժողովուրդը կը հրուեր իր կի-
 րակի ժամը 9 ու կէսին պուլիարա-

կան և հայկական եկեղեցիները
 ներկայ դոնուելու ի յիշատակ մար-
 տիրոսացած հայրենասէր հերոսներու
 համար կատարուելիք հողեհանգիստի
 արարողութեան։ Որոշեալ ժամուն
 հայկական եկեղեցին լեցուած էր երկ-
 սեւ խուռն բազմութիւնով մը,
 տեղոյս Յովնան աւագ յանանան
 շատ յուզիւ և ազդեցիկ կերպով խօ-
 սեցաւ հայ նահատակներուն անցեալ
 կեանքին և ի վեր հանեց անոնց բա-
 րեմասնութիւնները օրհնելով անոնց
 յիշատակը։ Պուլիարական եկեղեցին
 ևս լեցուած էր հոծ բազմութիւնով
 մը, երբ հողեհանգիստի արարողու-
 թիւնները երկու եկեղեցիներուն մէջ
 ալ վերջացաւ, հայերը և պուլիար-
 ները թափող կողմերով Սվլթի
 փրակ եկեղեցոյ անազին հրապարա-
 կին վրայ իրարու միացան և հոն
 նիւթով, կոխասարկ ուսանող մը,
 ճառ մը խօսեցաւ գովելով Մէրճանօ-
 ֆի և իր հայ ընկերներուն քաջու-
 թիւնը, երբ ճառասուրբ վերջացուց
 իր խօսքերը ներկայ եղող 5000է ա-
 ւելի ժողովուրդը սկսաւ յտաջանալ
 դէպի վասիլ Լէվսքի անմահ պուլիար
 յեղափոխականի յու շարձանը, ամբո-
 խին առջեւ էն կերթար նուագախում։

չիտակ պատասխանը ապիք Ինչ կերպով մեկնել ձեր այդ մեծ փոխկրօնականները, որով կուգար հոգաբարձութեան և ձեր պաշտօնակցի գատը պաշտպանել անճարակ փաստափանի մը պողտոսընեքով Կերբելի թէ «քէլէբրի» պաշտօն մը ձեռք անցուցած ըլլալով, ճարտագիտական պարտականութիւն մըն է որ կը կատարէք ձեր բարեբարներու հանդէպ Բարի վայելում:

Միայն թէ, դուք որ կը կարծէք թէ ազգային մանկուոյն օգտակար ըլլալու անհնով կայրիք կը տուցորիք, և ժողովուրդին մէջ ու է պատճառաւ երկպառակութիւն ձգելէ կըզգուշանաք ինչպէս չը քաջուեցաք՝ այսպիսի պարզ խնդրոյ մը առթիւ կուսակցութիւնները, խմբակիրները և վարժարանի նախորդ անօրէնները իրար խառնել:

Պէտք է գիտնաք ո՞վ հոշակաւոր մանկավարժ, թէ հայ ազգը իր ուսուցիչներէն մանկավարժական հմտութենէ առաջ մնալու և անկախ նկարագիր մը կը պահանջէ, լոկ ապրուստի մը համար «պաներուն փէշերուն» քուկըստուոյ ու հաճոյակատար միմտութիւններով պաշտօնական մարմիններու համակրութիւնը շահել ջանացող կարծեցեալ մանկավարժներու վարժարանին փոփոցի դուռը ցոյց կուտայ:

Գուք պարսն ձեր տեսակին մէջ մէկ հատիկ չէք, յարմար առթիւ մը ձեզ նմանները որակել և ազգին մէջ իրենց յարմար տեղը ցոյց տալ չի պիտի ժողանաք, առայժմ մեր խօսքը դարձեալ նուազի հոգաբարձութեան ուղղելով կը հարցընենք:

Ինչ պատճառաւ իւր դպիր վարժապետին 1000 ֆր. կը վճա-

րէ, երբ իւր անօրէն գաստուին միմիայն 850 ֆր.: Արգեոք՝ օտարներու կազմանէ մեր «տիրացու ժողովուրդ» յորջորջումը արգարացնելու համար:

ՇՈՒՄԼԱՅԻ

ՀՈՒԳՈՒԳԻ ԱՌԱՋ ՆՈՐԴՈՂԸ

Խեղճ են թէ յիմար, ապուշ են թէ յամառ այն բանի մը պաճարամիտ պարագլաներ որոնք ամէն ամօթ ու արժանապատուութիւն ուրքի տակ առած, ազնուութիւն կուրենան թուղթէ դղեակներով կամ թիթեղէ վահանակներով պաշտպանել ողորմած հոգի Հուզուողի «Սահիպի իմթիյալ միւտիրի միւտսիս Գուրպէթ օղլու Հասան Եֆէքը Էֆէնտիւն», անոր հրաշալի առաջնորդող կարգալով մէկտեղ: Ես շիտակը գծադրութիւնը չէի ունեցած այդ քո ըջի կտորը կարգալու, այլ մինակ լսած էի թէ իրօք հրատարակուած է:

Այսօր առաջնորդողի թարգմ. կարգալով՝ կ'ապշիմ կը ֆիամ, նոյնիսկ անոր ամենասկիզբի բառերը թրքիկան սուր դանակի մը հարուածէն աւելի կը գաշտնէ սիրտս, անակ որ էութիւնս կը խառնի գնել հայոյ (տարակուսելի) մը բերանը իր պաշտած օսմանցիներուն ուղղած սա խօսքերը. «Մե՛ր ն.Ա.Ի.Ա.Զ.Ի.Յ. Բե՛րը մարդկային ցեղի մէջ իրաւամբ կը պարծենային որ իրենք աշխարհիս երեսը օսմանեան ուղղի կը պատկանին» և ներս Ասոր համար դուռն ալ անոնց

«պատկանեց» և ա՛ Նէֆչըէ-Ֆէնտի:

Ինչ, երա՞ջ թէ իրականութիւն. այսչափ մտքի ու բարոյականի (եթէ ունի) անանկութիւն. ա՞յլ չափ ալ թրքէն աւելի թըրքութիւն: Ինչ, Կ.Ա.Ի.Յ.Ի.Յ. Կուրպէթիան, քու ճշմարտնախահայրերդ Կէօք—խան, Եըլաըլ—խան, Այ—խան, Օրխան, Օսման Եղան. հոպա քու ծնողքիդ նախահայրքը—Հայկը, Արամը, փառապանծ Տիգրանը ո՞ր պիտի գնես, ինչպէս անուն պիտի տաս, թէ հայ ես: Աստուած իմ, մաղբերակը ցցուին, հայ ըլլալ իր նախնիքը թողու ու աշխարհի էն անիծեալ ազգին օճրահայրերը «Մէր նախահայրերը» գտանի՛լ չե՛մ գիտեր ինչ հրէշային հաշիւներով և կամ ազգասիրական ինչ զաւրյա պատրուակներով, որ բնաւ արգարացի կողմ չունի. կապաշեմ հայու արիւն, հոգի կրող ընթերցողներ, ըսէք, առկայ դիւային հայտնութիւն չէ՞ մեր ամենէն նուիրական եւ երկրպագի մեծն Տրդատին, Վապուրչակին, Լեւոն Բ. առիւծին, իշխասակին դէմ:

Բայց ըսէ տեսնե՛մ, ո՞վ Նէֆչի Գաշնակցականներ, Հնչակեաններ, Արմենական և կամ միութեանականներ, որոնք փէօն թիւրքերու հետ միանալու համար փորձ ըրին կամ պիտի բնեն գուցէ (այս կը պահանջէ մեր գառնի յաջողութիւնը) դեռ հազար անգամ ալ. ըսէ տեսնե՛մ, անոնցմէ ո՞րք քու ազգադու միջոցը ընտրեց, ո՞րք իր ծառայութեան փոխարէն դրամ մուրաց ու խնդրեց, ո՞րք նախնիքը ազգութիւնը, անունը ու բացու-

ու թրքացալ յեղի պէս եա Գուրպէթ օղլու Հասան Էֆէնտի: Անհրդեկեան մ'ալ իրբու փէօն թիւրք գործեց և նոյնիսկ ազգակից Սուլթանիդ ձեռքը պագու, բայց երբէք իր ազգանունը չուրացաւ, վարնոց, խիղճը ինչ կըսէ արգեօք, թող որ չե՛մ կարծեր թէ ունենաւ խիղճ բուսած բանը:

Քստմեղի վատութիւն մ'է քու գործածդ. եթէ զլուխ գործոց առաջնորդող ամբողջ վերլուծելու ըլլամ, գուցէ մեղք գործած պիտի ըլլամ անօր մէջի հայաւեաց խօսքերուն կարեւորութիւն տալու պատիւը շնորհելով, ուստի մինակ ջրգողած ուղեղդ ելած սա կտորիդ ալ պատասխանե՛մ կը բաւէ:

Տեսէ՛ք ինչ չքոսէ Գուրպէթ օղլուն. ան կարիճ օսմանցիներու կարմիր արիւնին փոխարէն աւելուած երկիրներուն շատերը օտոր ազգերուն տրուեցան և արուելու վրայ են ևն. Օհօ՛, ահա սէք տեսնեցա՛մ շարի արցունքով կողբայ օսմանցիներու կորսնցուցած արիւնը, որ Հայաստանը կործանելու խելլու համար թափուած է, հապա մեր թափածը, Տէր Աստուած ինչ օսկալի անճոռնութիւն, և ելել խրատել օսմանցիներուն թէ որչափ որ մընչե հիմա օտարներուն այսինքն պուկարներուն, Սերպերուն Յոյներուն հող տունք ի՛նչ և, բայց այսուհետեւ պէտք չէ տանք ուրիշներու, այս սինքն հայերու կամ Մակեդոնացիներու, այնպէս չէ՞: Ահ՛ պապօ մը քեղի ֆաղիլէթիւն Նէֆքը պապօ մ'ալ, այս բաները տեսնելով՝ մէկտեղ խեղճ ու կրակ թիթիք ընդունող ու կորգացող ազնիւ ընթերցողներդ. ար-

բը «ի բեր ձայնից» նուազեցով նուազածներուն կը հետեւէր Մակեդոնական կօմիտէի կարմիր դրօշակը և մեր սիրեցեալ Պետոյին և իր քաջ ընկերներուն չորս հատ մեծազիր պատկերները ծաղկեայ չրփանակներով լմջ անուած, այդ պատկերները այստեղի զեղարուեստական բարձրագոյն վարժարանի աշակերտները պատրաստած էին. նոյնպէս Սօֆիայի հայ գաղթականութեան կողմէ արուած մեծկակ ծաղկեայ պսակ մը, որուն ձերմակ մետաքսէ ժպտալեններուն վրայ օսկեղծ տատերով պուրկարիքէ գրուած էր «Սօֆիայի հայ գաղթականութեան կողմէ յուլիս 5 և նոյեմբեր 27ին՝ ինկած ազատութեան անվեհեր զինուորներին»: Պատկերներէն անմիջապէս վերջ կը քալին Մակեդոնական կօմիտէի անդամները, երեօփոխաններ, ուսանողներ և ժողովուրդին զանազան խաւերուն ներկայացուցիչները: Ժողովրդին յուզումը եւ ոգեւորութիւնը մեծ էր, փողոցները անանցանելի եղած էին, գրամվայներու անցուղարձը դաղբոցուցուած: Ամբոխը բաւական երկար ժամանակ փողոցները

պատելէն և սօքթ. Ռատոսյազով, ազատական կուսակցութեան պարագլանն տան առջին և նոյնիսկ վերջ, Պուլուֆար Ֆէրաինանտին վրայէն Վասիլ Լէվոքիի կոթողին առջեւ հասաւ, բայց կոթողին բոլորակը արգէն սաւառնուէ ձո՛ծ քաղմութիւն լեցուած ըլլալով հազիւ կարիքի եղաւ պաշտօնական անձինքը և ճառարութեանը ժողովուրդի զեպի կոթողը որու ստորտը շարուեցան պատկերները բոնօղնիքը և հայ գաղթականութեան նուիրած պսակն ալ կոթողին վրայ կախուել վերջ, երիտասարդ խմբակիր ի՞վ. Տիմիթիօֆ սկսաւ ճառել անանկ աննկարագրելի յուզիչ ոճով մը որ կոթողին բոլորակը զանուոց հոգարաւոր գլխաբաց հայ և պուլկար ժողովուրդը հայրենասիրական և մարտասիրական ոգեով սողորում միացած էին իրարու սրտով ու հոգով, տաճկական բարբարոսութեան դէմ անհուն ստեղծութեամբ լեցուած. ամբոխը մէջ յուզմունքէ լացողներ ալ պակաս չէին: Պ. Տիմիթիօֆի յաջորդեց Հնչակեան ընկեր ծանօթ ճարտարապետ պ. Կաւոր Պալիան, որ կրակոտ շնչով մը

հայերէն լեզուաւ վերի վերոյ հետեւեալ քովանդակութեամբ խօսեցաւ:

Եղբայրներ
«Մարդկային արիւնով արձանագրուած ոճրեմատեանին ախր Լեզբու վրայ հաս մ'ալ աւելցու, նուեմբեր 27ին: Էպիտէի հրոպարակներուն վրայ հոգորտար ամբոխին աչքերուն քայցի և կարիճներու մարմինները կախազաններու վրայ կը ձոճէին մտայլ ու լացող կրկնակամարին տակ մտայլ էր և տեսարանը ու ահաբեկ, մարդու արիւնը երակներուն մէջ ստեղծելու շափ: Ռ՛վ չար էին այդ կեանքի գարունին նոր թեւակոխած չորս հերոսները, շատերուն ծանօթ և անհնէն սիրուած ու պաշտուած անմոռանալի Պէտոն և իր քաջ ընկերները. անոնք, գարշիլի և աւանաք բունութեան դէմ գերաբողկային ու անճաւասար կոխու մղող երկու զփառող ազգերու իրոխտ ու անվեհեր գաւակներն էին: Անոնք դաղափարի հաւար նուիրուած իրենց արիւնաբամ և ուժասպառ եղբայրներուն, իրենց աւերակ և ծխացող հայրենիքին ազատութեան ծարուովը

վատուած՝ բոլորապէս մը և գիտակցական հայրենասիրութիւնը մարմնաւորող Նկարներ էին, Անոնք հարուստաբար թեւան, կամայականութեան և ոճիրներու թատերաբեմ դարձած մեր թշուառ հայրենիքին արտու հորիզոնին վրայ պլլողով լուսատու ստեղծեր էին: Եթէ ինչպէս այդ ստեղծեր չիջեցան ու ինկան անճոռնութեան ծոցը յաւիտենական քունով հանգչելու: Այս ազատութիւն սիրողին այս աշխարհը խիստ նեղ է, նեղ էր և անոնց համար ախր սրճը, որուն քուրք քաղցրութիւնները և հաճոյակները ծոգրեն անշուշտ յուսախար, կ'ընթեւում եւ թշուառ ամբոխներուն:

Անոնք գիտակցողն արհամարհեցին կեանքը արհամարհեցին հաճոյքը ու նեսուեցան մղեցին դերագոյն պայք որ անականօրէն ժողովուրդապան բռնապետութեան դէմ և ինկան հերոսաբար: Այս, ինկան անոնք ազատութեան սուրբ դրօշակը պինդ սեղմած կուրծքերուն վրայ, ինկան անոնք բռնութեան դէմ հօր բողբը չրթու յանկուս վրայ, ինկան անոնք կախազանին վրայէն պոսալով իրենց գահիճներուն լպիրշ ու պփալի երեսուն ի վեր:

դարեւ կարծէք եւ քաջախիբել, որ անպատուես ազգային արժանապատուութիւնը...

Եթէ վարժապետը մը Պարսկէն գալը անմիտօրէն արգիլել ստուգելով...

ՌՈՒՍԱՆՍԸԻ ՀԱՅ ՄԸ ԳԵՐԵՂ 12 ԳԵԿԻՄ

Թէ ՈՐՈՒՖ ԵՆ ԼԻՐԵՐԻՆ

«Իրաւունք»ի այս տարուան 88րդ համարին մէջ կարգադրի Ֆիլիպպի թաղ խորհրդոյ հրատարակածը...

Նախ ըսեմ որ թագ. խորհուրդը շատ ուշ մտաւած է, անանկ որ ինձ ինչեցնել կուտայ...

«Մինչեւ ի մահ կախաղան Մինչեւ անարգ մահու սիւն Պիտի գոռակ պիտի կրկնեմ Անդազար ազատութիւն»

Թող ուրեմն անոնց բողոքի այդպիսի ձայնին մեր սրտերը պատասխանեն, անկցիլ բռնութիւնը, անկցիլ մարդակուլ...

տեսնուի: Թաղականութիւնը Ա. Բ. Գ. Ի կարգով թուած է իրեն գործունէութիւնները...

Ա. վարժարանաց բացումը. — Մորհրդաւորապէս ըլլալով ամեն զուտութիւնը ընել...

Բ. Ազգ. տուրք. — Մորհրդաւորապէս ըլլալով որ դպրոցական թոշակի դրութիւնը աւելի ժողովրդականացած է...

Պ. Պարսկէնի ճառը ծափահարութեամբ սղջունել վերջ բնձ կուտ երիտասարդ յեղափոխական Միւսիսի կէրճիքօփ այս վերջինը...

բոլոր պուրջներու գաղափարը նայ ժամանակ մը յեղաշրջել եթէ այս բոլոր ստուերուն հեղինակները զիմա կազուրի չըլլան...

ժողովրդին անտարբերութեան կը վերագրէք տառնց քաշուելու, ան կիծ գանձին մէջ կուտ մնար տակաւին երկար կը մնայիր...

Սլիվէն 10/23 ԳԵԿԻՄ

Քաղաքիս հոգեւոր հովիտ Տ. Վաղինակ Տէր Մինտեսանի կողմանէ, շտաբով Էրեկոյին եղած հարեւր մը համաձայն...

Վ. Համամճեան

Գ. ՎԵՏԱՄՍԵԱՅ ՀԱՇՈՒԵԿԵՒԻ ԵՐԿՍԵՒ ՈՐԲԱՆՍՄ ԸՆԿ. ՀԱՅՈՅ ԱՌԱՍՅՈՒ

1901 ապրիլ 1էն 1901 սեպտ. 29 ՄՈՒՏԲ Արծաթ լէվ սանիթիմ նախող վեցամսեայէն մնացած պատրաստ գրամ 1103. 05

վար Տօնաւ քովի հրատարակին վրայ իջու եւ մ.թ Նուագով եր մերթ յեղափոխական երգերով յառաջացաւ...

Առօր 10 ԳԵԿԻՄ

